

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(Office of Agricultural Affairs Jakarta)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

JUNE 2026

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเสริมความพร้อมคลังสำรองอาหารสัตว์ แห่งชาติ รับมือฤดูแล้งปี 2569

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียรายงานว่า ได้เสริมความพร้อมด้านคลังสำรองอาหารสัตว์แห่งชาติ เพื่อรองรับฤดูแล้งและความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่อาจกระทบต่อปริมาณพืชอาหารสัตว์ มาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายรักษาผลิตภาพปศุสัตว์ ความต่อเนื่องของการจัดหาโปรตีนจากสัตว์ และความสามารถของเกษตรกรในการดำเนินกิจการตลอดทั้งปี

แนวทางสำคัญประกอบด้วยการพัฒนาธนาคารอาหารสัตว์ (Feed Bank) การสำรองอาหารสัตว์ในรูปไซเลอและหญ้าแห้ง ตลอดจนการส่งเสริมวัตถุดิบในท้องถิ่นและผลพลอยได้ทางการเกษตร เช่น ฟางข้าว ต้นข้าวโพด และชีวมวลชนิดอื่น เพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนพืชอาหารสัตว์สดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรภาคเกษตร

นาง Tri Melasari ผู้อำนวยการกองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ระบุว่า หลายพื้นที่มีความเสี่ยงเผชิญฤดูแล้งยาวนานกว่าปกติ จึงจำเป็นต้องจัดเตรียมอาหารสัตว์ล่วงหน้า โดยเฉพาะพื้นที่ที่พึ่งพาพืชอาหารสัตว์ตามฤดูกาล เพื่อป้องกันผลกระทบต่อน้ำหนักตัว สุขภาพสัตว์ และปริมาณผลผลิตปศุสัตว์

ด้านศูนย์ผสมเทียมเมือง Lembang จังหวัดชวาตะวันตก ได้เพิ่มการผลิตไซเลอและขยายพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง ปัจจุบันมีกำลังการผลิตไซเลอรวม 107.40 ตัน หรือเฉลี่ย 21.48 ตันต่อเดือน พร้อมปลูกข้าวโพด หญ้าบราเคียเรีย อีวมิติโคลา (*Brachiaria humidicola*) และอินดิโกเฟอร่า (*Indigofera zollingeriana*) เพื่อให้มีวัตถุดิบอาหารสัตว์เพียงพอและมีคุณค่าทางโภชนาการเหมาะสม

โดยสรุป การจัดทำคลังสำรองและธนาคารอาหารสัตว์เป็นมาตรการบริหารความเสี่ยงที่ช่วยลดผลกระทบจากฤดูแล้งต่อภาคปศุสัตว์ ทั้งยังสนับสนุนการควบคุมต้นทุน รักษาความต่อเนื่องของการผลิต และเสริมความมั่นคงด้านอาหารของอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 2 มิถุนายน 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งพัฒนาพืชเศรษฐกิจสำคัญใน 12 จังหวัด สนับสนุนการพึ่งพาตนเองและอุตสาหกรรมปลายน้ำ

เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมพืชเศรษฐกิจ (Directorate General of Estate Crops) จัดกิจกรรมปลูกพืชเศรษฐกิจพร้อมกันในพื้นที่ 30 อำเภอ ครอบคลุม 12 จังหวัดทั่วประเทศ โดยมีศูนย์กลางกิจกรรม ณ กลุ่มเกษตรกร Bungur Tani หมู่บ้าน Pasir Bungur อำเภอ Purwadadi เมือง Subang จังหวัดชวาตะวันตก เพื่อเร่งเพิ่มผลผลิตและสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์

กิจกรรมครอบคลุมพืชเศรษฐกิจ 4 ชนิด ได้แก่ อ้อย กาแฟ โกโก้ และมะพร้าว ซึ่งมีบทบาทต่อความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน การสร้างรายได้แก่เกษตรกร และการส่งออก นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการพัฒนาอ้อย เพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำตาลภายในประเทศและลดการพึ่งพาการนำเข้า นาย Ali Jamil รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ ระบุว่า การเพิ่มผลผลิตจะต้องดำเนินควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ขยายการจ้างงาน เพิ่มรายได้เกษตรกร ลดความยากจน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรอินโดนีเซีย

สำหรับปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลกำหนดพื้นที่พัฒนาอ้อยทั่วประเทศ 97,970 เฮกตาร์ โดยจังหวัดชวาตะวันตกได้รับเป้าหมาย 8,000 เฮกตาร์ และเมือง Subang จำนวน 2,013 เฮกตาร์ แบ่งเป็นการรื้ออ้อยต่อเพื่อปลูกใหม่ 1,763 เฮกตาร์ และการขยายพื้นที่ปลูกใหม่ 250 เฮกตาร์ เกษตรกรได้รับการสนับสนุนพันธุ์อ้อย 60,000 ตาต่อเฮกตาร์ พร้อมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเทียบเท่า 40 วันแรงงานคน พันธุ์ที่ใช้คือ PSJT 941 ซึ่งมีศักยภาพให้ผลผลิตสูงสุด 98.4 ตันต่อเฮกตาร์ และมีค่าความหวานเฉลี่ยร้อยละ 9.64

เมือง Subang ได้รับอนุมัติรายชื่อเกษตรกรและพื้นที่เป้าหมายแล้ว 1,413 เฮกตาร์ กระจายใน 5 อำเภอ ได้แก่ Cipunagara, Cikaum, Pegaden, Purwadadi และ Cijambe ส่วนกิจกรรมปลูกพร้อมกันเริ่มดำเนินการนำร่อง 4.9 เฮกตาร์ ภายใต้โครงการขยายพื้นที่ใหม่ 250 เฮกตาร์ พร้อมเชื่อมโยงเกษตรกรกับโรงงานน้ำตาล Jatitujuh และโรงงานน้ำตาล Subang

โดยสรุป การปลูกพืชเศรษฐกิจพร้อมกันใน 12 จังหวัดเป็นมาตรการระดับประเทศที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลผลิตกับการแปรรูปและตลาด โดยเฉพาะอ้อยซึ่งได้รับการกำหนดเป้าหมายพื้นที่และการสนับสนุนปัจจัยการผลิตอย่างชัดเจน จึงมีความสำคัญต่อทิศทางการลดการนำเข้าน้ำตาลและการยกระดับรายได้ของเกษตรกร

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 5 มิถุนายน 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียออกมาตรการคุ้มครองราคาไข่ไก่และ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่รายย่อย

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียหารือกับผู้แทนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่รายย่อยจากหลายพื้นที่ ณ สำนักงานกระทรวงเกษตร กรุงจาการ์ตา ภายหลังราคาไข่ไก่หน้าโรงเรือนลดลงจากภาวะอุปทานส่วนเกิน โดยยืนยันว่ารัฐบาลจะดำเนินมาตรการคุ้มครองเกษตรกรและรักษาความต่อเนื่องของการผลิต

มาตรการหลักคือการกำกับให้ผู้รับซื้อปฏิบัติตามราคาซื้ออ้างอิงไข่ไก่ในระดับเกษตรกร (HAP) ที่ 26,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ขณะเดียวกัน รัฐบาลมอบหมายให้ Bulog ดำเนินโครงการรักษาเสถียรภาพปริมาณและราคาอาหารสำหรับข้าวโพด เพื่อช่วยลดต้นทุนวัตถุดิบอาหารสัตว์และบรรเทาภาระของผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก

นาย Amran ได้ประสานกับนาง Nanik Sudaryati หัวหน้าสำนักงานโภชนาการแห่งชาติ (BGN) ให้เพิ่มการใช้ไข่ไก่ภายใต้โครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย (MBG) จากสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นสัปดาห์ละ 3 ครั้ง เพื่อดูดซับผลผลิตส่วนเกินและเพิ่มช่องทางตลาดแก่เกษตรกรรายย่อย

ด้านการลงทุน รัฐบาลเตรียมเสนอให้กระทรวงการลงทุนและอุตสาหกรรมปลายน้ำ/คณะกรรมการประสานงานการลงทุน (BKPM) พิจารณามิให้กิจการเลี้ยงไก่ไข่เป็นสาขาส่งเสริมการลงทุนใหม่จากต่างประเทศ เนื่องจากอาจเพิ่มกำลังการผลิตเกินความต้องการของตลาดและกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศ

กระทรวงเกษตรฯ จะมีหนังสือแจ้งผู้ประกอบการและเกษตรกรทั่วประเทศ พร้อมประสานคณะทำงานเฉพาะกิจด้านอาหารติดตามการรับซื้อ หากพบการรับซื้อในราคาต่ำกว่าเกณฑ์ เกษตรกรสามารถแจ้งสำนักงานอาหารแห่งชาติให้ตรวจสอบได้

โดยสรุป รัฐบาลอินโดนีเซียใช้ทั้งมาตรการด้านราคา ต้นทุนอาหารสัตว์ การจัดซื้อภาครัฐ และการกำกับการลงทุน เพื่อแก้ไขภาวะอุปทานไข่ไก่ส่วนเกิน มาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายรักษารายได้และความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่รายย่อย โดยไม่ลดทอนความเพียงพอของอาหารภายในประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 9 มิถุนายน 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งขยายพื้นที่ปลูกข้าวใน 10 จังหวัด แหล่งผลิต เพื่อรักษาระดับผลผลิตแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดประชุมเร่งเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าวในช่วงเดือนมิถุนายน-กันยายน 2569 ณ สำนักงานกรมพืชอาหาร กรุงจาการ์ตา เพื่อรักษาระดับผลผลิตภายใต้ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศและความเสี่ยงจากภาวะแห้งแล้ง ตลอดจนประกันปริมาณข้าวให้เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ

นาย Irham Warohian ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิบดีกรมพืชอาหาร กล่าวว่า การเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกเป็นมาตรการสำคัญในช่วงที่ความเสี่ยงจากภัยแล้งเพิ่มขึ้น กระทรวงเกษตรฯ กำหนดพื้นที่เป้าหมายใน 10 จังหวัดแหล่งผลิตข้าว ได้แก่ ชวาตะวันออก ชวากลาง ชวาตะวันตก สุลาเวสีใต้ ลัมปุง สุมาตราใต้ สุมาตราเหนือ บันเต็น นูซาเต็งการาตะวันตก และกาลิมันตันใต้

การดำเนินงานจะบูรณาการกับรัฐบาลท้องถิ่น หน่วยงานบริหารจัดการลุ่มน้ำ Bulog บริษัท PT Pupuk Indonesia บริษัท PT Pertamina Patra Niaga กองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย และหน่วยงานด้านเทคนิค พร้อมเพิ่มบทบาทเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรภาคสนาม เร่งจัดสรรความช่วยเหลือ ขยายกิจกรรมรณรงค์การเพาะปลูก และติดตามการกระจายปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุนให้ถึงเกษตรกรอย่างตรงเวลา

ด้านการรับมือภัยแล้ง กระทรวงเกษตรจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงและระบบเตือนภัยล่วงหน้า ควบคู่กับการฟื้นฟูโครงข่ายชลประทาน การใช้แหล่งกักเก็บน้ำ บ่อน้ำตื้น เครื่องสูบน้ำ ระบบท่อส่งน้ำ และแหล่งน้ำทางเลือก นอกจากนี้ ยังสนับสนุนพันธุ์ข้าวอายุสั้นและทนแล้ง เช่น Inpago 4-13, Inpari 38-46, Situbagendit, Situpatenggang, Pajajaran และ Cakrabuana โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระบบนิเวศเกษตรของแต่ละพื้นที่

กระทรวงเกษตรฯ จะติดตามพื้นที่เพาะปลูกร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเร่งใช้ประโยชน์จากพื้นที่ที่มีศักยภาพและรักษาฐานพื้นที่นาข้าวมิให้ถูกปล่อยว่างหรือเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์อื่นโดยไม่มีการควบคุม

โดยสรุป มาตรการเพิ่มพื้นที่ปลูกข้าวใน 10 จังหวัดมุ่งรักษาปริมาณผลผลิตในช่วงฤดูแล้งผ่านการจัดการน้ำ ปัจจัยการผลิต พันธุ์ข้าว และการประสานงานภาคสนาม หากดำเนินการได้ตามเป้าหมาย จะช่วยลดความเสี่ยงด้านอุปทานข้าว รักษารายได้เกษตรกร และสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของอินโดนีเซีย

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 10 มิถุนายน 2569

อินโดนีเซียปรับโครงสร้างการส่งออกผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน เพิ่มบทบาทรัฐวิสาหกิจตั้งแต่ปี 2570

กระทรวงการค้าอินโดนีเซียออกกฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 16 ปี 2569 ว่าด้วยนโยบายและการกำกับการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์ทรัพยากรธรรมชาติเชิงยุทธศาสตร์ประเภทปาล์มน้ำมัน ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2569 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2569 โดยยกเลิกและใช้แทนกฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 26 ปี 2567 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 2 ปี 2568

กฎระเบียบฉบับใหม่ครอบคลุมผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ น้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ฟอกสี และกำจัดกลิ่น (RBDPO) น้ำมันปาล์มโอเลอินบริสุทธิ์ ฟอกสี และกำจัดกลิ่น (RBD Palm Olein) น้ำมันปรุงอาหารใช้แล้ว (Used Cooking Oil: UCO) รวมถึงกาก วัสดุคงเหลือ และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์ที่กำหนด

รัฐบาลกำหนดช่วงเปลี่ยนผ่านตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน-31 ธันวาคม 2569 โดยผู้ประกอบการภาคเอกชนที่มีสิทธิการส่งออกยังสามารถยื่นขอและใช้ใบอนุญาตส่งออกได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2569 อย่างไรก็ตาม การดำเนินการส่งออกต้องเชื่อมโยงกับรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมาย พร้อมส่งเอกสารการส่งออก สัญญาซื้อขาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการภาคเอกชนยังคงรับผิดชอบการยื่นใบขนสินค้าขาออก (PEB) การรายงานรายได้จากการส่งออกในรูปแบบตราต่างประเทศ (DHE) การปฏิบัติตามมาตรการห้ามและจำกัดทางการค้า ตลอดจนการชำระอากรและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2570 การส่งออกผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบจะดำเนินการโดยรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายและได้รับใบอนุญาตส่งออก สิทธิการส่งออกเชื่อมโยงกับการปฏิบัติตามภาระผูกพันในการจัดหาสินค้าสำหรับตลาดภายในประเทศ (Domestic Market Obligation: DMO) หรือการรับโอนสิทธิจากผู้ประกอบการภาคเอกชน รัฐบาลกำหนดให้มีการประเมินผลกลไกใหม่ภายใน 3 เดือน เพื่อป้องกันผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการค้า

โดยสรุป กฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 16 ปี 2569 เปลี่ยนโครงสร้างการบริหารสิทธิและการดำเนินการส่งออกปาล์มน้ำมันโดยเพิ่มบทบาทรัฐวิสาหกิจและกำหนดระยะเปลี่ยนผ่านแก่ภาคเอกชน ผู้ประกอบการจึงต้องปรับระบบเอกสาร การรายงาน และการเชื่อมโยงข้อมูลให้พร้อมก่อนเริ่มใช้กลไกเต็มรูปแบบในวันที่ 1 มกราคม 2570

ที่มา: กระทรวงการค้าอินโดนีเซีย และ IDNFinancials, วันที่ 10 มิถุนายน 2569

สหภาพยุโรปบรรจุอินโดนีเซียในบัญชีประเทศที่ผ่านเงื่อนไข ด้านการใช้ยาต้านจุลชีพสำหรับสัตว์น้ำเพาะเลี้ยง

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2569 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) รายงานว่า สหภาพยุโรปได้บรรจุอินโดนีเซียในบัญชีประเทศที่ผ่านเงื่อนไขสำหรับการนำเข้าสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ตามข้อกำหนดด้านการใช้ยาต้านจุลชีพบางประเภท ตาม Commission Implementing Regulation (EU) 2026/1189 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2569 และเผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษาของสหภาพยุโรปเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2569

ระเบียบดังกล่าวเพิ่มชื่ออินโดนีเซียในบัญชีสำหรับสินค้าสัตว์น้ำเพาะเลี้ยง และกำหนดให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2569 เป็นต้นไป ขอบเขตของระเบียบเกี่ยวข้องกับกระบวนการรับรองว่าประเทศผู้ส่งออกปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับยาต้านจุลชีพบางชนิดภายใต้กฎหมายสหภาพยุโรป จึงไม่ควรตีความว่าเป็นการอนุญาตส่งออกโดยอัตโนมัติสำหรับสินค้าทุกชนิดหรือสถานประกอบการทุกแห่ง

KKP ระบุว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพในตลาดสหภาพยุโรป ได้แก่ กุ้ง ปลานวลจันทร์ทะเล ปลาตุก (catfish) และปลาไนล โดยเฉพาะปลาไนลซึ่งมีแนวโน้มความต้องการเพิ่มขึ้น กระบวนการผลักดันดังกล่าวเกิดจากการหารือระหว่าง KKP กับ Directorate-General for Health and Food Safety (DG SANTE) รวมถึงการประสานงานกับคณะผู้แทนสหภาพยุโรปประจำอินโดนีเซีย สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย ณ กรุงบรัสเซลส์ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงการค้า

สหภาพยุโรปเป็นตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงลำดับที่ 5 ของอินโดนีเซียตามข้อมูลของ KKP การเข้าสู่ตลาดยังคงขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยอาหาร สารตกค้าง การตรวจสอบย้อนกลับ การรับรองสถานประกอบการ และเงื่อนไขเฉพาะของสินค้าแต่ละประเภท

โดยสรุป การได้รับการบรรจุในบัญชีดังกล่าวเป็นพัฒนาการเชิงบวกต่อการรักษาและขยายโอกาสส่งออกสัตว์น้ำเพาะเลี้ยงของอินโดนีเซียไปยังสหภาพยุโรป อย่างไรก็ดี ผลทางกฎหมายเริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2569 และผู้ประกอบการยังต้องผ่านข้อกำหนดอื่นของสหภาพยุโรปอย่างครบถ้วนก่อนส่งออก

ที่มา: Official Journal of the European Union และกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย, วันที่ 15 มิถุนายน 2569

อินโดนีเซียขยายความร่วมมือด้านการเกษตรผ่านกรอบ BRICS พร้อมหารือเมล็ดพันธุ์ข้าวสาลีและการแปรรูปสีเขียว

การประชุมรัฐมนตรีเกษตรกลุ่ม BRICS ภายใต้การเป็นประธานของสาธารณรัฐอินเดีย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 12-13 มิถุนายน 2569 ณ เมืองอินดอร์ สาธารณรัฐอินเดีย ภายใต้หัวข้อ “การเสริมสร้างความยืดหยุ่น นวัตกรรม ความร่วมมือ และความยั่งยืน” โดยที่ประชุมรับรองปฏิญญาร่วมเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร สวัสดิภาพเกษตรกรรายย่อย นวัตกรรม เทคโนโลยี การค้า และการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

คณะผู้แทนอินโดนีเซียเสนอให้ขยายความร่วมมือด้านระบบเมล็ดพันธุ์ ปัจจัยการผลิต ทรัพยากรพันธุกรรมพืช เกษตรดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ การใช้ข้อมูลดาวเทียม เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว และระบบห่วงโซ่ความเย็น พร้อมสนับสนุนการวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านแพลตฟอร์มวิจัยการเกษตรของ BRICS

ในการหารือทวิภาคีกับสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญกับมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร การอำนวยความสะดวกด้านตลาด และการเร่งจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรให้แล้วเสร็จ

ส่วนการหารือกับสาธารณรัฐอินเดียครอบคลุมความร่วมมือด้านการจัดหาเมล็ดพันธุ์ข้าวสาลีและกระเทียม การพัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มผลผลิตในอินโดนีเซีย เกษตรดิจิทัล ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสีเขียว (Gambir) ขึ้นปลายและการเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกสีเขียว

โดยสรุป กรอบ BRICS ช่วยให้อินโดนีเซียเพิ่มช่องทางเข้าถึงเทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต งานวิจัย การลงทุน และตลาดต่างประเทศ ขณะที่การหารือเรื่องเมล็ดพันธุ์ข้าวสาลี กระเทียม และการแปรรูปสีเขียวมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับนโยบายเพิ่มผลผลิต ลดการพึ่งพาการนำเข้า และสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตรภายในประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 14 มิถุนายน 2569

หน่วยงานกักกันอินโดนีเซียและกระทรวงการค้าเสริมความร่วมมือพัฒนาระบบกักกันเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจและการทูตการค้า

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2569 นาย Abdul Kadir Karding หัวหน้าหน่วยงานกักกันอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA)หารือกับนาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ณ สำนักงานกระทรวงการค้า กรุงจาการ์ตา เพื่อเชื่อมโยงระบบกักกันแห่งชาติกับนโยบายความมั่นคงทางอาหาร การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอินโดนีเซีย

IQA มีภารกิจป้องกันโรคและศัตรูสัตว์กักกัน โรคและศัตรูสัตว์น้ำกักกัน และศัตรูพืชกักกัน ควบคู่กับการคุ้มครองทรัพยากรชีวภาพและความปลอดภัยของห่วงโซ่อาหาร นับตั้งแต่ต้นปี 2569 หน่วยงานได้ให้บริการออกใบรับรองและดำเนินพิธีการกักกันมากกว่า 1.2 ล้านรายการ ครอบคลุมการส่งออก การนำเข้า และการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างภูมิภาคภายในประเทศ

สินค้าส่งออกสำคัญที่อยู่ภายใต้การกำกับ ได้แก่ อาหารสัตว์ นม ไข่ไก่ อาหารสัตว์เลี้ยง รังนก กุ้ง ปลาทูน่า ปลาหมึก ปลาโอ แกลบ ปลาซาร์ดีน ปลาสมันน้ำมันและผลิตภัณฑ์ มะพร้าว เมล็ดกาแฟ ผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป และเมล็ดหมาก ส่วนการบังคับใช้มาตรการกักกันดำเนินตามระดับความเสี่ยง ตั้งแต่การกักสินค้า การปฏิเสธ การทำลาย ไปจนถึงการตรวจยึดสินค้าที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

IQA เสนอความร่วมมือกับกระทรวงการค้าใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดตั้งศูนย์ข่าวกรองด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช 2) การพัฒนาแพลตฟอร์มตรวจสอบย้อนกลับแห่งชาติ 3) การบูรณาการข้อมูลทางการค้า 4) การเสริมสร้างการเจรจาด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชในเวทีระหว่างประเทศ และ 5) การยกระดับมาตรการความมั่นคงทางชีวภาพสำหรับผู้ประกอบการส่งออก

โดยสรุป ความร่วมมือระหว่าง IQA และกระทรวงการค้ามีแนวโน้มทำให้มาตรการกักกันเชื่อมโยงกับการส่งออกอย่างเป็นระบบมากขึ้น ทั้งด้านข้อมูล การตรวจสอบย้อนกลับ การเจรจาระหว่างประเทศ และการบริหารความเสี่ยง ผู้ส่งออกสินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์จึงควรติดตามการพัฒนาแพลตฟอร์มและข้อกำหนดใหม่ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือดังกล่าว

ที่มา: หน่วยงานกักกันอินโดนีเซีย, วันที่ 15 มิถุนายน 2569

อินโดนีเซียส่งเสริมการผลิตและการบริโภคนม มุ่งลดการพึ่งพา การนำเข้าและยกระดับโภชนาการ

เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2569 กระทรวงประสานงานด้านอาหารและกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดกิจกรรมวันนมแห่งชาติอินโดนีเซีย ประจำปี 2569 ณ Plaza Sudirman กรุงจาการ์ตา ภายใต้หัวข้อ “ดื่มนม สร้างคนรุ่นใหม่ที่แข็งแกร่ง เพื่ออินโดนีเซียที่ยิ่งใหญ่” เพื่อส่งเสริมการบริโภคนมและพัฒนาอุตสาหกรรมนมภายในประเทศตลอดห่วงโซ่ ตั้งแต่การผลิต การรวบรวม นำนมดิบ การแปรรูป จนถึงการตลาด

รัฐบาลให้ความสำคัญกับนมในฐานะแหล่งสารอาหารที่สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป้าหมายอินโดนีเซียรุ่งเรือง พ.ศ. 2588 พร้อมสนับสนุนให้ขยายกิจกรรมส่งเสริมการบริโภคนมไปยังภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อสร้างตลาดที่มั่นคงแก่ผู้ผลิตภายในประเทศ

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า การผลิตนมนมดิบภายในประเทศรองรับความต้องการได้เพียงประมาณร้อยละ 20 ส่วนที่เหลือยังพึ่งพาการนำเข้า โดยส่วนใหญ่อยู่ในรูปนมผง รัฐบาลจึงกำหนด 3 แนวทางหลัก ได้แก่ การเพิ่มจำนวนและผลิตภาพโคนม การปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม และการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปพร้อมตลาดรับซื้อ

ด้านการผลิต กระทรวงเกษตรฯ ดำเนินโครงการผสมเทียมและย้ายฝากตัวอ่อน เพื่อพัฒนาโคนมที่ปรับตัวกับภูมิอากาศร้อนชื้นและให้ผลผลิตสูงขึ้น ควบคู่กับการควบคุมโรค การปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ และการจัดการโภชนาการ ส่วนโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย (MBG) ถูกกำหนดให้เป็นตลาดรองรับผลผลิตที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะพื้นที่แหล่งผลิตนมนม

สมาคมสหกรณ์นมอินโดนีเซียซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรประมาณ 57,000 ราย ระบุว่า โรงงานแปรรูปนมรับซื้อนมนมดิบที่ผลิตได้ทั้งหมด ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีจุดรวมนำนม 96 แห่ง ครอบคลุมเกษตรกรประมาณ 12,000 ราย ความร่วมมือระหว่างรัฐบาล สหกรณ์ เกษตรกร และอุตสาหกรรมจึงมีความสำคัญต่อการเพิ่มทั้งปริมาณ คุณภาพ และความมั่นคงด้านตลาด

โดยสรุป อินโดนีเซียกำลังเร่งเพิ่มการผลิตนมนมดิบภายในประเทศจากฐานที่รองรับความต้องการได้เพียงร้อยละ 20 ผ่านการปรับปรุงพันธุ์ สุขภาพสัตว์ อาหารสัตว์ กฎระเบียบ และการสร้างตลาดจากโครงการ MBG นโยบายนี้มีผลต่อแนวโน้มการลงทุนในอุตสาหกรรมนมและทิศทางการนำเข้าผลิตภัณฑ์นมในระยะต่อไป

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 15 มิถุนายน 2569

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเผย บริษัทปาล์มน้ำมัน ส่วนใหญ่ปรับขึ้นราคารับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร

เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า มาตรการคุ้มครองเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเริ่มมีผล หลังการประสานงานระหว่างกระทรวงเกษตร นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และคณะทำงานเฉพาะกิจด้านอาหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้ราคาทะลายน้ำมันปาล์มในหลายพื้นที่ทยอยปรับขึ้นตามหลักเกณฑ์ราคาที่รัฐบาลท้องถิ่นกำหนด

การปรับตัวของราคาเกิดขึ้นภายหลังกระทรวงเกษตรจัดประชุมกับผู้ประกอบการ สมาคม และผู้แทนเกษตรกรอย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อให้ราคารับซื้อสอดคล้องกับภาวะตลาด โดยรัฐบาลเห็นว่าราคาทะลายน้ำมันปาล์มก่อนหน้านี้ลดลงมาก แม้ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดโลกอยู่ในทิศทางสูงขึ้นและเงินดอลลาร์สหรัฐแข็งค่า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรระบุว่า บริษัทปาล์มน้ำมันประมาณร้อยละ 80-85 และอาจสูงถึงร้อยละ 90 ได้ปรับเพิ่มราคารับซื้อแล้ว ข้อมูลติดตามรายวันพบว่า จำนวนบริษัทที่ยังไม่ปรับราคาลดลงจากประมาณ 270 บริษัท เหลือประมาณ 130 บริษัท อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังคงตรวจสอบบริษัทที่เหลือเพื่อป้องกันการรับซื้อในระดับต่ำกว่าราคาอ้างอิงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

กระทรวงเกษตรและคณะทำงานเฉพาะกิจด้านอาหารจะติดตามพื้นที่ผลิตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงตรวจสอบบริษัทที่ถูกสงสัยว่ารับซื้อในราคาที่ไม่เป็นธรรม มาตรการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณ 15 ล้านราย ซึ่งพึ่งพาปาล์มน้ำมันเป็นแหล่งรายได้สำคัญ

โดยสรุป ข่าวนี้นำเสนอผลลัพธ์ของมาตรการกำกับราคาปาล์มน้ำมันที่รัฐบาลดำเนินการในช่วงต้นเดือนมิถุนายน 2569 โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ปรับราคารับซื้อแล้ว แต่ยังมีบริษัทอีกประมาณ 130 แห่งที่ต้องติดตาม การรักษาระดับราคาให้สอดคล้องกับตลาดจึงยังเป็นประเด็นสำคัญต่อรายได้เกษตรกรและเสถียรภาพของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 18 มิถุนายน 2569

อินโดนีเซียวางรากฐานการพึ่งพาตนเองด้านกระเทียม มุ่งลดการนำเข้าผ่านการเร่งผลิตพันธุ์ภายในประเทศ

เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2569 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยภายหลังการประชุมพัฒนาการผลิตกระเทียม ณ กรุงจาการ์ตาว่า กระทรวงเกษตรเริ่มวางรากฐานการพึ่งพาตนเองด้านกระเทียม โดยเร่งเพิ่มกำลังการผลิตพันธุ์ภายในประเทศ เพื่อรองรับการขยายพื้นที่เพาะปลูกและลดการนำเข้า ซึ่งปัจจุบันมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 90 ของความต้องการทั้งหมด

รัฐบาลให้ความสำคัญกับความมั่นคงและอธิปไตยทางอาหาร ควบคู่กับการรักษาความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกร โดยคาดว่าจะเริ่มลดโควตานำเข้ากระเทียมอย่างค่อยเป็นค่อยไปตั้งแต่กลางปี 2570 เมื่อมีปริมาณพันธุ์เพียงพอสำหรับการขยายการผลิตในระดับกว้าง

ข้อจำกัดหลักในปัจจุบันคือการจัดหาพันธุ์ที่มีปริมาณเพียงพอและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของอินโดนีเซีย มากกว่าปัญหาด้านความสนใจของเกษตรกรหรือตลาด กระทรวงเกษตรประเมินว่า หากมีพันธุ์คุณภาพและผลตอบแทนเหมาะสม การขยายพื้นที่เพาะปลูกจะดำเนินการได้ต่อเนื่อง และปริมาณนำเข้าอาจทยอยลดลงภายใน 3-4 ปี

กระทรวงเกษตรร่วมกับ Bulog รัฐวิสาหกิจด้านอาหาร ID FOOD และกลุ่มรัฐวิสาหกิจด้านการเพาะปลูก PTPN พัฒนาระบบการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดย Bulog และ ID FOOD จะรับซื้อผลผลิตพันธุ์ ส่วน PTPN สนับสนุนพื้นที่สูงที่เหมาะสม พื้นที่เป้าหมายเบื้องต้น ได้แก่ Sembalun จังหวัดบูซาเต็งการาตะวันตก Temanggung จังหวัดชวากลาง และ Humbang Hasundutan จังหวัดสุมาตราเหนือ รวมถึงพื้นที่สูงในจังหวัดชวาตะวันตก

ในปี 2569 รัฐบาลจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการผลิตพันธุ์กระเทียมในพื้นที่ 5,000 เฮกตาร์ วงเงินประมาณ 75 ล้านรูเปียห์ต่อเฮกตาร์ ภายใต้ระบบพันธุ์หมุนเวียน โดยกำหนดให้เกษตรกรส่งคืนพันธุ์หลังเก็บเกี่ยวในปริมาณ 1.5 เท่าของพันธุ์ที่ได้รับ เพื่อนำไปกระจายและขยายการผลิตในรอบถัดไป

โดยสรุป อินโดนีเซียกำลังสร้างระบบผลิตพันธุ์กระเทียมและตลาดรับซื้อเพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านวัตถุดิบพันธุ์ ก่อนเริ่มลดโควตานำเข้าตั้งแต่กลางปี 2570 นโยบายนี้อาจส่งผลต่อทิศทางทางการนำเข้ากระเทียมในอนาคต แต่ความสำเร็จขึ้นอยู่กับปริมาณพันธุ์ ผลิตต่อพื้นที่ ต้นทุน และความสามารถในการแข่งขันกับสินค้านำเข้า

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 18 มิถุนายน 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียอ้างข้อมูล FAO ระบุว่า อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ที่สุดในอาเซียนและอันดับ 4 ของโลก

รัฐบาลอินโดนีเซียอ้างอิงข้อมูลและประมาณการจากรายงาน Food Outlook ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) ฉบับเดือนมิถุนายน 2569 ว่า อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอยู่ในอันดับ 4 ของโลก รองจากอินเดีย จีน และบังกลาเทศ

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียและหัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ ระบุว่า ผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นประมาณ 4 ล้านตันเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้านี้ และในกลุ่มประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ 4 อันดับแรก มีเพียงอินโดนีเซียและจีนที่ได้รับการคาดการณ์ว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ตัวเลขดังกล่าวเป็นการประมาณการตามกรอบปีการผลิตและนิยามของแหล่งข้อมูล จึงควรพิจารณาควบคู่กับช่วงเวลาที่รายงานกำหนด

รัฐบาลรายงานว่า ปริมาณสำรองข้าวของ Bulog อยู่ที่ประมาณ 5.2 ล้านตัน และอินโดนีเซียไม่ได้ดำเนินการนำเข้าข้าวคุณภาพปานกลางเพื่อสำรองทั่วไปตั้งแต่ปี 2568 ขณะที่ประมาณการปริมาณข้าวคงเหลือปลายฤดูของอินโดนีเซียอยู่ที่ 7.5 ล้านตันในปีการผลิต 2567/68 และ 7.8 ล้านตันในปีการผลิต 2568/69

แม้อุปทานโดยรวมอยู่ในระดับสูง ราคาข้าวยังคงเป็นประเด็นที่ต้องติดตาม โดยในเดือนพฤษภาคม 2569 ข้าวมีส่วนต่ออัตราเงินเฟ้อรายเดือนประมาณร้อยละ 0.38 รัฐบาลจึงต้องรักษาสมดุลระหว่างราคาที่เหมาะสมสำหรับผู้บริโภคกับรายได้ของเกษตรกร รวมทั้งบริหารปริมาณสำรองและการกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพ

โดยสรุป ข้อมูลดังกล่าวสนับสนุนภาพรวมว่า การผลิตและปริมาณสำรองข้าวของอินโดนีเซียปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การเปรียบเทียบอันดับและปริมาณผลผลิตควรระบุปีการผลิต นิยามข้าวเปลือกหรือข้าวสาร และฐานข้อมูลที่ใช้ให้ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงความคลาดเคลื่อนในการนำตัวเลขไปอ้างอิง

ที่มา: Detik Finance และรายงาน FAO Food Outlook ฉบับเดือนมิถุนายน 2569, วันที่ 20 มิถุนายน 2569

กาฬิมันตันตะวันตกออกขยายการส่งออกสินค้าประมง ผ่านเส้นทางขนส่งตรงไปจีน มูลค่า 230,000 ล้านบาท

รัฐบาลจังหวัดกาฬิมันตันตะวันตกรายงานว่า การส่งออกสินค้าประมงในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 มีมูลค่าประมาณ 230,000 ล้านบาท หรือเฉลี่ยราว 46,000 ล้านบาทต่อเดือน โดยสินค้าหลัก ได้แก่ กุ้ง ปูทะเล ปลากะพง และผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูป

การขยายตัวได้รับแรงสนับสนุนจากการเปิดเส้นทางขนส่งสินค้าทางทะเลโดยตรงจากท่าเรือ Kaltim Kariangau Terminal เมือง Balikpapan ไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน ช่วยลดระยะเวลาขนส่งประมาณ 7 วัน และลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์เมื่อเทียบกับการขนส่งผ่านท่าเรือในจังหวัดอื่น

รัฐบาลท้องถิ่นอยู่ระหว่างยกระดับระบบห่วงโซ่ความเย็น มาตรฐานคุณภาพ และการรับรองสินค้าประมง เพื่อรักษาคุณภาพระหว่างการขนส่งและเพิ่มความเชื่อมั่นของตลาดต่างประเทศ พร้อมสนับสนุนให้ผู้ประกอบการรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนเข้าถึงตลาดส่งออกมากขึ้น

นอกจากนี้ จังหวัดยังมีแผนขยายตลาดไปยังญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศในตะวันออกกลาง ควบคู่กับการพัฒนาสินค้าแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ลดการพึ่งพาการส่งออกวัตถุดิบ และเพิ่มรายได้แก่ชาวประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่

โดยสรุป เส้นทางขนส่งตรงไปจีนช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าประมงจากกาฬิมันตันตะวันตกผ่านการลดเวลาและต้นทุนโลจิสติกส์ การรักษาการเติบโตในระยะต่อไปขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องของบริการขนส่ง ระบบห่วงโซ่ความเย็น มาตรฐานสินค้า และการกระจายตลาดปลายทาง

ที่มา: IDN Times Kalimantan Timur, วันที่ 25 มิถุนายน 2569

อินโดนีเซียส่งเสริมการผลิตเกมเป้จากถั่วพื้นถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาถั่วเหลืองนำเข้า

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติอินโดนีเซีย (BRIN) เสนอให้พัฒนาการผลิตเกมเป้จากถั่วพื้นถิ่น เพื่อเพิ่มความหลากหลายของวัตถุดิบ ลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาถั่วเหลืองนำเข้า และสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

อินโดนีเซียมีความต้องการถั่วเหลืองประมาณ 2.8 ล้านตันต่อปี ขณะที่ผลผลิตภายในประเทศยังไม่เพียงพอ ทำให้อุตสาหกรรมเกมเป้และเต้าหู้พึ่งพาวัตถุดิบนำเข้าในสัดส่วนสูง ความผันผวนของราคาโลก อัตราแลกเปลี่ยน และค่าขนส่งจึงส่งผลกระทบต่อต้นทุนของผู้ประกอบการรายย่อย

ถั่วพื้นถิ่นที่มีศักยภาพ ได้แก่ ถั่วคารา ถั่วมะแฮะ ถั่วเซียว ถั่วลิสง และถั่วชนิดอื่นที่สามารถปลูกได้ในหลายภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การนำมาใช้เชิงพาณิชย์จำเป็นต้องวิจัยคุณสมบัติของวัตถุดิบ กระบวนการหมัก รสชาติ เนื้อสัมผัส อายุการเก็บรักษา และความสม่ำเสมอของคุณภาพ

กระบวนการหมักช่วยปรับปรุงการย่อยได้และลดสารต้านโภชนาการบางชนิด แต่คุณค่าทางโภชนาการและความปลอดภัยขึ้นอยู่กับชนิดถั่ว สายพันธุ์จุลินทรีย์ สุขลักษณะการผลิต และการควบคุมกระบวนการ จึงควรจัดทำมาตรฐานและแนวทางการผลิตที่เหมาะสมก่อนขยายสู่ตลาดในวงกว้าง

โดยสรุป การพัฒนาเกมเป้จากถั่วพื้นถิ่นเป็นแนวทางเพิ่มทางเลือกวัตถุดิบและสร้างตลาดแก่พืชตระกูลถั่วภายในประเทศ แต่ยังคงอาศัยงานวิจัย การพัฒนาพันธุ์ ระบบจัดหาวัตถุดิบ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถแข่งขันด้านราคา คุณภาพ และการยอมรับของผู้บริโภคได้

ที่มา: Pikiran Rakyat, วันที่ 25 มิถุนายน 2569

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุ มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 760 ล้านล้านรูเปียห์

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2569 ว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียในช่วง 1 ปีของรัฐบาลปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ 760 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มขึ้น 166 ล้านล้านรูเปียห์จากฐานเปรียบเทียบกับ 594 ล้านล้านรูเปียห์ พร้อมระบุว่า การนำเข้าสินค้าเกษตรลดลงประมาณ 41 ล้านล้านรูเปียห์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเห็นว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเกี่ยวข้องกับนโยบายเพิ่มผลผลิตภายในประเทศ การเร่งพัฒนาสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์ การอำนวยความสะดวกด้านการส่งออก และการลดการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

อย่างไรก็ดี แหล่งข่าวไม่ได้แจกแจงรายการสินค้าที่รวมอยู่ในมูลค่า 760 ล้านล้านรูเปียห์ ปริมาณการส่งออก ตลาดปลายทาง ช่วงเวลาฐานเปรียบเทียบโดยละเอียด หรือผลจากการเปลี่ยนแปลงของราคาและอัตราแลกเปลี่ยน ดังนั้น ตัวเลขดังกล่าวควรนำเสนอในฐานะข้อมูลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรประกาศ และควรตรวจสอบประกอบกับสถิติการค้าทางการเมื่อมีการเผยแพร่รายละเอียด

การเพิ่มขึ้นของมูลค่าส่งออกมีความสำคัญต่อรายได้เกษตรกรและดุลการค้า แต่การประเมินผลเชิงโครงสร้างจำเป็นต้องพิจารณาว่า การขยายตัวเกิดจากปริมาณส่งออกที่เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าในตลาดโลก การเพิ่มสัดส่วนสินค้าแปรรูป หรือการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินรูเปียห์

โดยสรุป รัฐบาลอินโดนีเซียรายงานว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างมากและการนำเข้าลดลงในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายเพิ่มการผลิตและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การใช้ตัวเลขดังกล่าวในรายงานเชิงวิเคราะห์ควรระบุข้อจำกัดของข้อมูลและรอรายละเอียดจากสถิติการค้าอย่างเป็นทางการเพื่อยืนยันองค์ประกอบของการขยายตัว

ที่มา: Warta Ekonomi, วันที่ 29 มิถุนายน 2569

El Nino อาจต่อเนื่องถึงเดือนพฤษภาคม 2570

กระทบการผลิตอาหารและความมั่นคงด้านน้ำ

ปรากฏการณ์ El Nino ในอินโดนีเซียคาดว่าจะเกิดขึ้นระหว่างเดือนพฤษภาคม 2569 ถึงเดือนพฤษภาคม 2570 โดยเป็นปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิผิวน้ำในมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะแห้งแล้ง และอาจส่งผลให้ผลผลิตอาหารลดลง จนนำไปสู่แรงกดดันต่อเงินเฟ้อด้านอาหาร นอกจากนี้ หาก El Nino เกิดต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน อาจกระทบต่อความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

ประเด็นดังกล่าวได้รับการหารือในการประชุมประสานงานเพื่อควบคุมเงินเฟ้อระดับภูมิภาค ซึ่งจัดโดยกระทรวงมหาดไทย อินโดนีเซียในรูปแบบผสมผสาน ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2569 โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านอาหาร ผู้แทนสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์ (BMKG) และกระทรวงโยธาธิการเข้าร่วม ทั้งนี้ รัฐบาลยืนยันว่าปริมาณน้ำของประเทศยังอยู่ในระดับเกินความต้องการจนถึงเดือนสิงหาคม 2569 และมีความพร้อมในการดำเนินปฏิบัติการดัดแปลงสภาพอากาศหรือการกักเก็บน้ำ

นาย Teuku Faisal Fathani หัวหน้า BMKG ระบุว่า โอกาสเกิด El Nino ระดับรุนแรงอยู่ที่ร้อยละ 98 แม้ความรุนแรงจะค่อย ๆ ลดลง แต่คาดว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุดในเดือนพฤษภาคม 2570 จากข้อมูลรูปแบบฤดูกาลของอินโดนีเซีย ฤดูแล้งมักเกิดขึ้นระหว่างเดือนเมษายนถึงตุลาคม ส่วนฤดูฝนมักเกิดขึ้นระหว่างเดือนตุลาคมถึงมีนาคม สำหรับปี 2569 คาดว่าช่วงสูงสุดของฤดูแล้งในพื้นที่ส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียจะอยู่ในเดือนสิงหาคมถึงกันยายน 2569 จึงจำเป็นต้องเฝ้าระวังผลกระทบต่อกาอาหาร โดยเฉพาะการลดลงของผลผลิตอาหารและปริมาณน้ำชลประทาน รวมถึงความเสี่ยงที่ฤดูปลูกข้าวรอบที่ 1 ซึ่งโดยปกติเริ่มในเดือนตุลาคม อาจล่าช้าออกไป

นาย Arnold Airstoteles Paplapna Ritiaauw อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงโยธาธิการ กล่าวว่า ปัจจุบันปริมาณน้ำระดับประเทศยังอยู่ในระดับอุดมสมบูรณ์ โดยมีแหล่งน้ำจากเขื่อนและอ่างเก็บน้ำ 240 แห่ง หนองน้ำและทะเลสาบ 593 แห่ง หน่วยบริหารจัดการน้ำดิบ 1,639 หน่วย และบ่อบาดาล 10,757 แห่ง อีกทั้งความสามารถในการรองรับน้ำจากเขื่อนและอ่างเก็บน้ำในหลายพื้นที่ของอินโดนีเซีย ทั้งเกาะชวา กาลิมันตัน สุมาตรา บาหลี บูลาเต็งการา และสุลาเวสี คาดว่ายังเกินความต้องการในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม 2569 โดยปริมาณน้ำดังกล่าวยังเพียงพอต่อการชลประทานสำหรับพื้นที่นาและพื้นที่เพาะปลูกพืชอาหาร

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดทำ 3 ยุทธศาสตร์เพื่อรับมือฤดูแล้ง ได้แก่

- 1) มาตรการเชิงป้องกันก่อนเข้าสู่ฤดูแล้ง เช่น การวางแผนฤดูเพาะปลูก การเร่งปลูกข้าว การจัดหาปัจจัยการผลิต และการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ รวมถึงการสนับสนุนเครื่องสูบน้ำและการสูบน้ำในพื้นที่นา 1 ล้านเฮกตาร์
- 2) มาตรการปรับตัวในช่วงฤดูแล้ง เช่น การจัดการพื้นที่เพาะปลูกแบบประหยัดน้ำ ระบบชลประทานแบบสลับช่วง การจัดการรอบการใช้น้ำ และการใช้รูปแบบการเพาะปลูกที่ปรับตัวได้ในพื้นที่ลุ่มและนาขั้นน้ำฝน และ
- 3) มาตรการลดผลกระทบจากภัยแล้ง เช่น การประกันภัยการเกษตรและการสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ฟรีแก่เกษตรกรที่ประสบความเสียหายจากการเก็บเกี่ยวไม่ได้ผล ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ออกหนังสือเวียนเพื่อเตรียมรับมือผลกระทบจาก El Nino ปี 2569 ในภาคเกษตรและปศุสัตว์ โดยครอบคลุมการขอสนับสนุนการกักเก็บน้ำผ่านเทคโนโลยีดัดแปลงสภาพอากาศ และการเคลื่อนย้ายเครื่องสูบน้ำไปยังพื้นที่ที่มีความจำเป็น

โดยสรุป ภาวะ El Nino ที่คาดว่าจะยืดเยื้อถึงปี 2570 เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อภาคเกษตรและความมั่นคงด้านน้ำของอินโดนีเซีย แม้ปริมาณน้ำสำรองในระยะสั้นยังเพียงพอ แต่การเตรียมมาตรการล่วงหน้า ทั้งการเร่งปลูกข้าว การบริหารจัดการน้ำ การกักเก็บน้ำ และการสนับสนุนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ จะมีความสำคัญต่อการรักษาเสถียรภาพด้านอาหารและควบคุมแรงกดดันเงินเฟ้อ

ที่มา: Kompas, วันที่ 29 มิถุนายน 2569

ราคายางพาราในสุมาตราใต้ปรับตัวลดลง เกษตรกรเผชิญปัญหารายได้และผลผลิตลดลง

ราคายางพาราในเขต Ogan Komering Ulu จังหวัดสุมาตราใต้ ปรับลดลงในช่วงปลายเดือนมิถุนายน 2569 โดยราคายางที่เกษตรกรรวบรวมจำหน่ายเป็นรายสัปดาห์อยู่ที่ 17,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ลดลงจากเดิม 20,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ขณะที่ราคายางที่รวบรวมจำหน่ายเป็นรายเดือนลดลงจาก 22,000 รูเปียห์ เหลือประมาณ 19,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม

เกษตรกรในพื้นที่ระบุว่า การปรับลดลงของราคาจำหน่ายส่งผลให้รายได้จากการกรีดยางลดลงประมาณร้อยละ 50 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้านี้ นอกจากราคาที่อ่อนตัวแล้ว สภาพอากาศแห้งและการเข้าสู่ฤดูแล้งยังทำให้ปริมาณน้ำยางจากต้นยางลดลง ส่งผลให้เกษตรกรได้รับผลกระทบทั้งจากราคาจำหน่ายและปริมาณผลผลิตในเวลาเดียวกัน

ด้าน Rudi Arpian เลขาธิการสมาคมเกษตรกรยางพาราอินโดนีเซียประจำจังหวัดสุมาตราใต้ กล่าวว่า การลดลงของราคายางในเดือนมิถุนายน 2569 เป็นผลจากราคายางในตลาดโลกที่ลดลงประมาณ 2,189 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยเห็นว่าเป็นการปรับฐานของตลาด หลังจากราคายางปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วงหลายเดือนก่อนหน้านี้ พร้อมแนะนำให้เกษตรกรรักษาคุณภาพยาง เพื่อให้สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่เหมาะสมเมื่อภาวะตลาดดีขึ้น

ขณะเดียวกัน ข้อมูลของสถานีภูมิอากาศจังหวัดสุมาตราใต้ ภายใต้อำเภออุทุมมิกวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย หรือ BMKG ระบุว่า พื้นที่สุมาตราใต้เริ่มเข้าสู่ฤดูแล้งตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน 2569 และหลายพื้นที่มีแนวโน้มเข้าสู่ฤดูแล้งเร็วกว่าค่าปกติ โดยปริมาณฝนในช่วงฤดูแล้งคาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าปกติ ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกษตรกรรายงานว่า ปริมาณน้ำยางลดลงจากสภาพอากาศแห้ง

สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรยางพาราในจังหวัดสุมาตราใต้กำลังเผชิญแรงกดดันจาก 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ราคายางในตลาดโลกที่อ่อนตัวลง และสภาพอากาศที่ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตลดลง ดังนั้น การรักษาคุณภาพยาง การลดความชื้นและสิ่งปนเปื้อน รวมทั้งการติดตามสถานการณ์ราคาและสภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง จึงมีความสำคัญต่อการรักษาระดับรายได้ของเกษตรกรในช่วงที่ตลาดยังมีความผันผวน

ที่มา ANTARA News Sumatera Selatan วันที่ 30 มิถุนายน 2569

KKP และ WRI Indonesia เปิดตัว Ocean Calculator เครื่องมือประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของทะเลแห่งชาติ

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) ร่วมกับสถาบันทรัพยากรโลกประจำอินโดนีเซีย (World Resources Institute Indonesia: WRI Indonesia) เปิดตัว Ocean Calculator ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มภูมิสารสนเทศที่พัฒนามาจากข้อมูลบัญชีทรัพยากรทางทะเล (Marine Resources Account หรือ Neraca Sumber Daya Laut: NSDL) สำหรับประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งอย่างรวดเร็ว แม่นยำ และอ้างอิงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์

Ocean Calculator สามารถประเมินมูลค่าและประโยชน์ของระบบนิเวศทางทะเล เช่น ป่าชายเลน แหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง โดยใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ ภาพถ่ายดาวเทียม และผลการวิจัย เพื่อจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพระบบนิเวศชายฝั่ง บทบาทในการป้องกันชายฝั่ง การกักเก็บคาร์บอนสีน้ำเงิน และการสนับสนุนการดำรงชีพของชุมชนชายฝั่ง ข้อมูลดังกล่าวสามารถใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนา และการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างตรงเป้าหมาย คุ้มค่า และยั่งยืน

การเปิดตัวต้นแบบ Ocean Calculator จัดขึ้นในกิจกรรมแนะนำและการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านเทคนิค ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับช่วงการจัดกิจกรรมวันมหาสมุทรโลก แพลตฟอร์มดังกล่าวเริ่มพัฒนาตั้งแต่ปี 2567 โดย WRI Indonesia ร่วมกับมหาวิทยาลัยหลายแห่งในอินโดนีเซียและออสเตรเลีย ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลออสเตรเลียผ่านโครงการความร่วมมือด้านองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีระหว่างออสเตรเลีย-อินโดนีเซีย (Collaboration for Knowledge, Innovation, and Technology Australia and Indonesia: KONEKSI) นอกจากนี้ แพลตฟอร์มยังบูรณาการแนวคิด Gender Equality, Disability, and Social Inclusion (GEDSI) เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งานเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างสถานภาพของระบบนิเวศกับกลุ่มประชากรที่พึ่งพาทรัพยากรทางทะเล และสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งอย่างเป็นธรรม ครอบคลุม และเกิดประโยชน์อย่างทั่วถึง

นาย Firdaus Agung ผู้อำนวยการฝ่ายอนุรักษ์ระบบนิเวศของ KKP ระบุว่า Ocean Calculator ผ่านการทดลองใช้งานเบื้องต้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2569 และปัจจุบันเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลด้านการอนุรักษ์ (Conservation Database System: SIDAKO) ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านเว็บไซต์ sidako.kkp.go.id ในฐานะแหล่งรวมข้อมูลด้านการอนุรักษ์ระบบนิเวศของอินโดนีเซีย ขณะเดียวกัน นาง Nirarta Samadhi ผู้อำนวยการประจำอินโดนีเซียของ WRI กล่าวว่า Ocean Calculator จะช่วยให้ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการลงทุนและการพัฒนาชายฝั่งอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ Ocean Calculator ถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญของ KKP ในการยกระดับธรรมาภิบาลทางทะเลให้มีความทันสมัย คุ้มค่า และสอดคล้องกับแนวทางเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย

โดยสรุป Ocean Calculator เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลบนฐานข้อมูลวิทยาศาสตร์ โดยช่วยให้ภาครัฐและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประเมินมูลค่าของระบบนิเวศชายฝั่งได้อย่างเป็นระบบ ข้อมูลจากแพลตฟอร์มดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย การลงทุน และการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งให้สอดคล้องกับแนวทางเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP), วันที่ 30 มิถุนายน 2569

BRIN พัฒนาเทคโนโลยีตรวจสอบฮาลาลและวัตถุดิบอาหารสัตว์ทางเลือก

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติอินโดนีเซีย (BRIN) เดินหน้าเสริมสร้างระบบนิเวศฮาลาลของประเทศผ่านการวิจัยและนวัตกรรมในหลายสาขา ครอบคลุมเทคโนโลยีตรวจสอบฮาลาล อาหาร ปศุสัตว์ และวัตถุดิบอุตสาหกรรม โดย นาง Ratih Asmana Ningrum หัวหน้าศูนย์วิจัยวิศวกรรมพันธุกรรมของ BRIN อธิบายถึงความสำคัญของการพัฒนาชุดตรวจสอบฮาลาลด้วยเทคโนโลยีดีเอ็นเอ เช่น real-time polymerase chain reaction (PCR) และ loop-mediated isothermal amplification (LAMP) ซึ่งมีความไวสูงในการตรวจหาวัตถุดิบที่ไม่เป็นไปตามหลักฮาลาลโดยไม่จำเป็นต้องใช้ห้องปฏิบัติการที่มีเครื่องมือครบถ้วน

งานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางของ BRIN ในการพัฒนาเครื่องมือตรวจสอบฮาลาลแบบพกพาและเชื่อมต่อกับระบบอ่านผลดิจิทัล เพื่อรองรับความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในขณะเดียวกัน นาย Andi Febriasiantosa นักวิจัยชำนาญการพิเศษจากศูนย์วิจัยเทคโนโลยีและกระบวนการอาหารของ BRIN รายงานความคืบหน้าการวิจัยด้านอาหารฮาลาล ณ เขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี Gunungkidul จังหวัดยogyakarta ซึ่งมีการปฏิบัติการใช้โมเลกุลและระบบวิเคราะห์อาหารแบบบูรณาการ

การศึกษาดังกล่าวให้ความสำคัญกับวิธีการพิสูจน์เอกลักษณ์อาหารด้วยเทคโนโลยี omics เช่น โปรตีโอมิกส์และเมแทบอลโอมิกส์ นอกจากนี้ BRIN ยังพัฒนาวัตถุดิบทดแทนเพื่อลดการใช้วัตถุดิบนำเข้าที่ไม่เป็นไปตามหลักฮาลาล เช่น เจลาตินจากสุกร โดยเสนอทางเลือกจากทรัพยากรทางทะเลและพืช ขณะเดียวกัน Santoso หัวหน้าศูนย์วิจัยปศุสัตว์ของ BRIN ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงด้านการปนเปื้อนในอาหารสัตว์ โดยเฉพาะ meat and bone meal (MBM) ซึ่งอาจปนเปื้อนวัตถุดิบที่ไม่เป็นไปตามหลักฮาลาล BRIN จึงพัฒนาวัตถุดิบอาหารสัตว์ทดแทนที่เป็นฮาลาล เช่น ปลาป่นและไมโครแอลจี เพื่อสนับสนุนทั้งระบบรับรองฮาลาลและความยั่งยืนของห่วงโซ่อาหารสัตว์ภายในประเทศ

นาง Puji Lestari หัวหน้าองค์กรวิจัยด้านการเกษตรและอาหารของ BRIN ยืนยันความมุ่งมั่นของ BRIN ในการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อประกันความเป็นฮาลาลของอาหาร โดยใช้หลัก zero tolerance ต่อสารปนเปื้อนที่ไม่เป็นไปตามหลักฮาลาล พร้อมสนับสนุนการทดแทนวัตถุดิบอาหารเชิงยุทธศาสตร์ที่นำเข้าหรือมีความเสี่ยงด้านฮาลาล ด้วยวัตถุดิบที่ผ่านการยืนยันด้านความปลอดภัยและความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม แนวทางดังกล่าวครอบคลุมการพัฒนาวัตถุดิบชีวเทคโนโลยี เช่น เอนไซม์ จุลินทรีย์ วัตถุเจือปนอาหาร สี และกลิ่นรส รวมถึงการเสริมความเข้มแข็งของระบบกฎระเบียบและการอนุญาตด้านฮาลาล เพื่อสนับสนุนระบบประกันความปลอดภัยอาหารของประเทศ

โดยสรุป การพัฒนาเทคโนโลยีตรวจสอบฮาลาลและวัตถุดิบทดแทนของ BRIN มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับระบบรับรองฮาลาลของอินโดนีเซีย โดยช่วยเพิ่มศักยภาพการตรวจสอบ ลดความเสี่ยงจากการปนเปื้อน และสนับสนุนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศที่ปลอดภัย เป็นฮาลาล และเหมาะสมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์อย่างยั่งยืน

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติอินโดนีเซีย (BRIN), วันที่ 30 มิถุนายน 2569

DESM ออกกฎบังคับใช้ B50 เริ่ม 1 กรกฎาคม 2569

นาย Bahlil Lahadalia รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุของอินโดนีเซีย (ESDM) ออกกฎระเบียบว่าด้วยข้อกำหนดการผสมเชื้อเพลิงชีวภาพประเภทไบโอดีเซลกับน้ำมันดีเซลในสัดส่วนร้อยละ 50 (B50) โดยกำหนดไว้ในคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ESDM เลขที่ 257.K/EK.01/MEM.E/2026 ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2569

สาระสำคัญของกฎระเบียบดังกล่าวกำหนดเป้าหมายการดำเนินการผสมไบโอดีเซลขั้นต่ำร้อยละ 50 สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทดีเซลทุกชนิด ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการเชื้อเพลิงชีวภาพ ผู้ประกอบการจัดจำหน่าย และผู้ประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและข้อกำหนดทางเทคนิคของไบโอดีเซล B50 ที่รัฐบาลกำหนด โดยภาคผนวกของคำสั่งรัฐมนตรีดังกล่าวระบุพารามิเตอร์การทดสอบ 24 รายการ ซึ่งไบโอดีเซลต้องผ่านเกณฑ์ก่อนนำไปใช้เป็นส่วนผสม B50

สำหรับบทลงโทษ กฎระเบียบกำหนดให้ผู้ประกอบการเชื้อเพลิงชีวภาพที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดการจัดส่งเชื้อเพลิงชีวภาพประเภทไบโอดีเซลเพื่อผสมกับน้ำมันดีเซลตามสัดส่วนที่กำหนด อาจถูกลงโทษทางปกครอง ได้แก่ หนังสือตักเตือน การระงับการดำเนินการชั่วคราว และ/หรือการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการต้องจัดเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการบังคับใช้โครงการ B50

การดำเนินโครงการ B50 จะได้รับการประเมินโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ESDM ทุก 3 เดือน ภายหลังกาสั่งรัฐมนตรีฉบับนี้มีผลใช้บังคับ มาตรการการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพประเภทไบโอดีเซลเป็นส่วนผสมในน้ำมันดีเซลภายใต้กรอบการสนับสนุนทางการเงินของหน่วยงานบริหารกองทุนปาล์มน้ำมันในสัดส่วนร้อยละ 40 (B40) จะถูกยกเลิกและสิ้นผลใช้บังคับ ทั้งนี้ คำสั่งรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2569 และหากภายหลังพบข้อผิดพลาด จะดำเนินการแก้ไขตามขั้นตอนและบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โดยสรุป การบังคับใช้ B50 เป็นนโยบายสำคัญของอินโดนีเซียในการเพิ่มสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ ลดการพึ่งพาน้ำมันเชื้อเพลิงฟอสซิล และสนับสนุนอุปสงค์ภายในประเทศสำหรับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของนโยบายดังกล่าวขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านมาตรฐานคุณภาพ การจัดส่งเชื้อเพลิงชีวภาพ และการกำกับติดตามของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: Detik, วันที่ 30 มิถุนายน 2569